

ALINE BAXLEY

Biên dịch : NGÔ MINH HOÀ

**Tôi Đã Bước
Vào Hoả Ngục**

Sau Khi Chết Cuộc Sống Vẫn Tồn Tại

**Bài Làm Chứng Của Bà
Aline Baxley**

LỜI GIỚI THIỆU

Ngợi khen Chúa, vào khoảng năm 1990, lúc đó Hội Thánh Chúa tại Việt Nam đang kinh nghiệm một cuộc phán hưng của Thánh Linh trên nhiều hội thánh Chúa và trong lúc chúng tôi kinh nghiệm nhiều phép lạ và dấu lạ của Chúa làm giữa vòng con cái Chúa cũng như những người không tin thì Chúa có sai một tôi tớ Chúa là bà Aline Baxley đến với chúng tôi.

Thật là một ơn phước lớn lao của Chúa khi được lắng nghe và nhìn thấy những phép lạ và sự chữa lành mà Chúa dùng tôi tớ là bà Aline bày tỏ cho nhiều hội thánh lúc bấy giờ.

Tạ ơn Chúa tôi có cơ hội để thông dịch và lắng nghe lời làm chứng về cuộc đời của bà và chức vụ mà Chúa dùng bà sau khi Chúa cho bà từ kẻ chết sống lại. Lúc đó tôi khi tôi nghe bà cầu nguyện trong Thánh Linh, tôi cảm nhận sự hiện diện của Chúa trong buổi nhóm và thành thật mà nói khi tôi nhìn bà, tôi thấy Chúa Giê-su qua ánh mắt và khuôn mặt của bà. Thực là một tôi tớ Chúa đầy dẫy Thánh Linh và ơn xức dầu của Ngài.

Và cuốn sách này là lời làm chứng sống động của một nhân chứng sống đã được Chúa cho từ kẻ chết sống lại và bởi ơn thương xót của Chúa mà tôi được vinh hạnh cùng hầu việc Chúa với tác giả trong thời gian bà

thăm hội thánh Chúa tại Việt Nam vào thập niên 90. Bởi ơn Chúa chúng tôi biên dịch cuốn sách nhỏ này để giới thiệu cho quý vị về lời chứng của một người đã thật sự xuống hỏa ngục và được sống lại để làm chứng về những gì "mắt thấy tai nghe" và mong ước quý vị mở lòng ra đón nhận tình yêu và ơn cứu rỗi miễn phí mà Thiên Chúa đã ban cho con người qua Chúa Cứu Thế Giê-su trước khi quá trễ.

Cầu xin Chúa dùng sách này thức tỉnh con cái Chúa và cứu rỗi nhiều tội nhân cho Nước Chúa.

Tác giả - Dịch giả
NGÔ MINH HÒA

Sr.Pastor, Hội Thánh Lời Ân Sủng
Director, Trường Kinh Thánh Mùa Gặt Việt Nam

Chỉ Có Một Hoả Ngục Mà Tôi Khiếp Sợ Là Xa Cách Đức Chúa Trời.

Mười một tuổi tôi đã tiếp nhận Chúa vào đời sống của tôi. Năm 17 tuổi, tôi lập gia đình, rời bỏ hội thánh và vùi đầu sống trong tội lỗi.

Năm 40 tuổi, tôi lập gia đình lần thứ hai, lúc đó tôi đã là một người hoàn toàn nghiện ngập, nô lệ cho ma tuý, rượu chè, hút sách và chạy trốn khỏi mặt Đức Chúa Trời. Một tuần trước khi bị tai nạn, tôi đi ngang nhà mẹ tôi trên đường đến nơi làm việc.

Khi tôi bước vào nhà, mẹ tôi bắt đầu khóc và nói, “Aline, đến bao giờ con mới quay về với Chúa? Trông con có vẻ già quá rồi đó”. Mẹ tôi thừa biết rằng tôi chẳng quan tâm gì đến sống và chết. Đã nhiều lần tôi toan tự tử. Cần sa và rượu đã ảnh hưởng nhiều trên tôi đến nỗi tôi không còn tin rằng Chúa có thể hay còn muốn giải thoát tôi một lần nữa. Rất nhiều lần tôi đã quay lưng lại với Chúa và tôi thấy mình không có quyền xin Chúa tha thứ cho một lần nữa cả.

Tôi nói, “Mẹ ơi, con không quan tâm đến hoả ngục. Hãy nói cho con biết một điều nào ma quỷ có thể làm trong cuộc đời con trên trần gian này mà con chưa nếm trải. Cả đời con đã là đau khổ, buồn phiền và hoả ngục rồi. Lửa hừng và quỷ giữ không thể dụng đến con được nữa”. Tôi nhìn mẹ tôi và tiếp, “Mẹ ơi, nếu có thiên đàng

và hoả ngục thì hoả ngục của con là xa cách Đức Chúa Trời là Đấng mà suốt đời con yêu mến”.

Tôi ra khỏi nhà vừa chạy vừa khóc và mẹ tôi vẫn tiếp tục cầu nguyện cho tôi. “Lạy Chúa, Ngài đã nghe Aline nói. Nó chẳng sợ chết, cũng chẳng sợ hoả ngục. Bằng cách nào đó, xin Chúa cho Aline thấy một phần nào đó của hoả ngục thật đang chờ đợi. Xin khiến Aline quay lại và đặt sự kính sợ Chúa vào lòng nó”.

Tai Nạn Đã Dẫn Tôi Vào Hoả Ngục

Một tuần sau, khi đang lái xe tôi ngủ gục, tôi tông xe vào một bờ đất và bị quăng ra khỏi xe. Tôi bị thương nặng ở cổ, gãy bốn đốt sống lưng và chín sương sườn, nát phổi trái và thận. Mẹ tôi được mời đến bệnh viện. Hai bác sĩ gặp bà tại cửa và nói với bà rằng tôi chỉ còn một hy vọng cuối cùng là nhờ cậy Chúa. Đức Chúa Trời toàn năng phải làm một phép lạ trên tôi.

Trong lúc đó, tôi thấy mình đang bước vào trưng bóng chết. Trưng này vừa sâu, vừa rộng, vừa tối tăm, tôi sợ hãi đến nỗi không dám nhút nhích chút nào. Tôi bắt đầu kêu la xin Chúa giữ chân tôi đứng tiến sâu hơn nữa. Tôi thấy mình đang ở một nơi dày đặc bóng tối. Tôi tăm tối đến nỗi để bàn tay trước mặt tôi cũng không nhìn thấy.

Tôi luôn yêu thích Thi Thiên 23. tôi bắt đầu đọc, “Dầu khi tôi đi qua trong trũng bóng chết...” nhưng tôi không thể tiếp tục được. Tôi không thể nói, “Cây trượng và cây gậy của Chúa an ủi tôi” tôi đứng đó với gánh nặng tội lỗi của cả cuộc đời- không còn chút hy vọng gặp được Chúa toàn năng ở trên cao.

Điều duy nhất còn sống động trong tôi là ngôi lời và ngôi lời đã trở nên Chúa Giê-su Christ. Ngài bắt đầu can thiệp che chở cho tôi bên cạnh Đức Chúa Cha với tư cách là thấy tể lê thượng phẩm để linh hồn tôi không còn ở trong trũng bóng chết nữa. Bên phải tôi bỗng xuất hiện sứ giả của quyền lực sự chết.

Tôi bắt đầu kêu khóc, “Thần chết có mặt tại đây để làm gì?” nó đến để phân cách tôi với Chúa. Thần chết đem tôi đi xa hơn trong nơi tối tăm ghê rợn này. Tôi thấy mình trong hoả ngục, kêu gào, la hét, nghiến răng, van xin thần chết đừng để tôi trong hoả ngục. Hàng trăm, hàng ngàn linh hồn bao quanh tôi cũng đang la hét, nghiến răng, mong được chết mà không chết được.

Có Hai Sự Chết

Chúng ta thường tưởng rằng mọi sự đã chấm dứt khi chúng ta nhắm mắt lìa đời, nhưng đó chỉ mới là chết về phần thể xác. Sau cái chết thứ nhất này còn có sự chết thứ hai khi sự phán xét của Đức Chúa Trời được tuyên bố với linh hồn, hoặc Đức Chúa Trời ban cho

chúng ta sự sống đời đời hoặc chúng ta phải chấp nhận một bản án chết nhưng chúng ta không chết luôn được, chúng ta vẫn tồn tại. Chúng ta còn biết rất rõ sự hiện diện của chính mình sau lần chết đầu tiên, vì linh hồn sống mãi mãi. Linh hồn của người phù hộ giàu có trong sách Phúc Âm Lu Ca (Luca 16:19-31) làm chìm ngập trong tối tăm, đang kêu la, gào thét, nghiến răng chờ đợi ngày phán xét lúc bị ném vào hồ lửa.

Chính nơi mà tôi đang ở đó, tôi thấy một vực thẳm mênh mông và tất cả các linh hồn khốn khổ thử cõi leo lên để đến cùng Đức Chúa Cha, nhưng chỉ có một con đường để vượt qua vực thẳm này là huyết quý báu của Chúa Giê-su Christ, huyết quý báu mà tôi đã xem thường.

Kế đó, Đức Chúa Trời chỉ cho tôi thấy hồ lửa, trong đó các thiên sứ sa ngã đang bị xiềng xích. Có những ngọn lửa nóng bỏng xuyên qua trời và đất. Lửa này không cho ánh sáng nên hồ lửa chìm ngập trong bóng tối tăm hoàn toàn. Hoả ngục càng mở rộng ra và ở đó phát ra một tiếng phán đầy quyền năng của Chúa làm rúng động trái đất.

Khi đã thăm thía bầu không khí đó thì Chúa nói với tôi rằng, “Con có lý khi không sợ ma quỷ, mặc dầu ta đã để nó giết con trong lần thứ nhất. Con sợ Ta vì Ta là Đấng có quyền huỷ duyệt cả thân xác lẫn linh hồn của con. Hoả ngục cũng thuộc quyền của ta. Ta phải bỏ

các linh hồn này vào đó”. Chúa nói thêm rằng Ngài không dựng nên hoả ngục cho con người nhưng hoả ngục cứ rộng lớn thêm ra vì, “hãy vào cổng hẹp, vì cổng rộng và đường lớn dẫn đến huỷ hoại, nhiều người đi vào đó. Cổng hẹp và đường nhỏ dẫn đến sự sống, chỉ có ít người tìm thấy” (Mathio 7:13-14). Rất nhiều người đang đi trên con đường dẫn đến sự hư mất đời đời nhưng họ từ chối không quay về với Chúa.

Chúa Nói Với Tôi Trong Hoả Ngục

Đang khi ở trong tình trạng mê sảng, tôi có cảm tưởng như mình đang ở trong trũng bóng tối chết chóc đời đời. Thật ra đó chỉ là một vài ngày trên trần gian. Trong lúc đó chỉ tôi cố hết sức cầu nguyện để Chúa cho tôi được tinh lại. Cuối cùng như sau hàng nhiều thế kỷ đối với tôi, một tia sáng chói loà bắt đầu loé ra.

Tia sáng rất thánh khiết, rất công bình khiến tôi không thể ngược mắt nhìn về phía ánh sáng đầy quyền năng ấy. Tôi che mắt lại và sắp mình xuống đất, trong trũng bóng tối hãi hùng đó. Chúa nói với tôi bằng lời quyền năng của Ngài một lần nữa. Tất cả những gì Chúa nói với tôi được chép trong Rôma 11:29, “Vì các sự ban cho và các sự kêu gọi của Đức Chúa Trời chẳng hề đổi lại được bao giờ”.

Tôi kêu lên, “Chúa ôi! Xin tha tội cho con”.

Tôi nghĩ rằng tôi sắp chết, phổi trái tôi sưng lên và phổi phải tôi trống rỗng, tôi ngưng thở khoảng bốn

phút. Người ta cố gắng bơm một lượng lớn ôxy vào phổi tôi nhưng cũng chẳng làm tôi khá hơn được chút nào. Sau bốn phút, họ kiểm soát lại và thấy tôi chẳng còn dấu hiệu gì về sự sống nữa. Một phút tiếp theo đó họ xác định rằng tôi đã chết và họ cất tất cả các dụng cụ y khoa đi.

Tội Lỗi Của Tôi

Tôi không biết người ta đã làm gì để cứu sống tôi nhưng tôi biết rằng tôi sắp chết. Lúc đó xuất hiện trên trời một cuộn giấy tuyệt đẹp. Một bàn tay hiện ra và bắt đầu mở cuộn giấy. Sau vài giây tôi nhìn thấy lại toàn thể cuộc sống của tôi ở trước mặt, tất cả những gì tôi đã làm. Chúa Giê-su đã yêu tôi và Ngài không muốn bỏ tôi trong trũng đau đớn. Nhờ ngón tay Ngài, sự phán xét dành cho tôi được viết trên cuộn giấy.

Tôi thấy Ngài viết tên tôi và những tội lỗi đã làm tôi xa cách Chúa mãi mãi. Tôi không tin nổi những lời mà cánh tay toàn năng của Chúa viết về cuộc sống của tôi, “Sự thèm muốn xác thịt”. Những gì tôi tưởng là tình yêu đối với các người chồng của tôi thì Chúa gọi là “Dâm dục”.

Tôi kêu lên, “Chúa ôi, Chúa ôi, không phải con, không phải con”. Tôi không nghĩ tôi là một người đàn bà dâm đãng. Tôi biết rằng tôi sắp chết khi tôi nhìn thấy sự phán xét dành cho tôi. Lúc đó tôi nhận thấy

mình chết và tôi la kên, “Lạy Chúa xin tha tội cho con, xin thương xót con”.

Tôi Đã Được Kêu Gọi Từ Trong Lòng Mẹ

Tôi được trở về trong bụng “thiêng liêng” của mẹ tôi. Chúa cho tôi thấy thế nào mẹ tôi và chị tôi đã đau đớn, tha thiết cầu nguyện cho việc sinh ra thuộc linh của tôi, để tôi được tái sinh trong nước trời. Trong khái tượng, Chúa cho tôi thấy chị tôi gầy giơ xương vì chị đã dốc lòng cầu nguyện để tôi được sanh lại, toàn thể xác thịt chị tôi bị thiêu huỷ. Một vị bác sĩ sẽ nói với bạn rằng thật là dễ dàng để một em bé đi từ sự sống đến cái chết lúc vừa sinh ra.

Tôi thấy chính mình như ngày nào chỉ là một “khối không hình dạng” trong bụng mẹ tôi. Lần thứ ba, Chúa toàn năng lại phán với tôi, “trước khi con ở trong lòng mẹ, ta đã biết con. Ta đã gọi con và chọn con từ khi chưa sáng thế. Như Ta không tiếc khi ban Con Độc Sanh cho thế gian thì Ta cũng không tiếc khi ban sự sống cho loài người”.

Và Chúa còn lập lại, “Ta không hề hối tiếc”. Mẹ tôi bắt đầu đau đớn cho việc sanh nở ra tôi. Mỗi lần nỗi đau đớn đến, nó đem lại sự sống cho “cái khối không hình dạng” là chính tôi và sự sống được ban cho tôi. Tôi đã có thể cảm nghiệm được sự hiện diện của Chúa Giê-su và Đức Thánh Linh trên cuộc đời tôi cũng như một

em bé biết được sự hiện diện của mẹ nó khi bà có thai (khi chúng ta được sanh ra bởi Thánh Linh chúng ta cũng cảm thấy đau đớn mỗi lúc một hơn). Như một người mẹ đang lúc sinh nở, tôi trăn trở trong bụng mẹ và đầu tôi đã dụng cổ tử cung mẹ tôi khi có sự co dãn cuối cùng, cũng là lúc mẹ tôi bắt đầu trực xuất tôi ra ngoài và Chúa phán với tôi, “Hãy rao giảng lời Ta, chỉ là Lời Ta mà thôi, tất cả mọi lời của Ta. Trong ngày phán xét con phải chịu trách nhiệm về tất cả những gì con đã nói”.

Có Một Thiên Đàng Và Một Hoả Ngục

Bạn thân mến, tôi đã khám phá thật sự có một thiên đàng. Tôi đã thấy ánh sáng thiên đàng. Nhưng cũng có một hoả ngục. Tôi đã bước vào hoả ngục, Chúa đã đáp lời mẹ tôi cầu nguyện để tôi thấy được hoả ngục mà tôi đã mô tả. Hoả ngục phân cách tôi với Chúa tôi là Đấng mà tôi hết lòng yêu mến và nhận làm Cứu Chúa lúc tôi 11 tuổi.

Khi linh hồn biết chắc đã bị phật cách khỏi Đức Chúa Trời của mình đến đời đời thì nó bị chìm ngập trong một thứ lửa thiêng liêng kinh khiếp như trái đất ngập trong lửa. Nó như bị tra tấn phần thuộc linh. Một linh hồn xưa đã nhận biết Chúa mà bây giờ bị ném vào nơi tối tăm bên ngoài, xa cách Đức Chúa Trời, Đấng tạo hoà của mình đến đời đời thì giống như bị tra tấn hành hạ cách thiêng liêng.

Bạn tôi ơi, tôi đã thực sự khám phá có một hoả ngục. Tôi đã bước vào những nơi sâu thẳm của hoả ngục. Bạn phải chọn lựa ngay trong lúc bạn còn sống nơi mà bạn muốn mình bước vào trong cõi đời đời. Thiên đàng hay hoả ngục. Chúng ta sẽ bắt đầu cuộc sống thật khi chúng ta đã qua lần chết thứ nhất (của thân xác), “như đã định cho loài người phải chết một lần rồi chịu phán xét” (Hê bơ rơ 9:27).

Bạn có một lần gặp Đức Chúa Trời và bạn không được quên điều đó. Kinh Thánh đã mô tả hoả ngục (tôi quả quyết đó là sự thật) như là một chỗ để trừng phạt sau này cho những kẻ tội lỗi và cứng lòng không tin theo Chúa. Hoả ngục là một hồ lửa đầy đau đớn, nơi mà những linh hồn hư mất không bao giờ chết và lửa chẳng hề tắt, một chỗ đầy ghiến răng khóc lóc, nơi đó tội nhân uống rượu thạnh nộ của Đức Chúa Trời, chỗ đó sự đau đớn không hề chấm dứt.

Linh hồn người giàu có độc ác cứ kêu gào để được chết, nhưng linh hồn không thể chết. Ở đó linh hồn cứ sống mãi. Lửa hoả ngục thiêu huỷ thân xác nhưng không thiêu huỷ linh hồn và tôi làm chứng chắc chắn hoả ngục có thật. Hoả ngục cứ rộng lớn vì người ta từ chối đến với Chúa. Bạn phải có một quyết định rõ ràng dứt khoát vì bạn không bao giờ có thể lấy lại được. Bạn sẽ đi đâu trong cõi đời đời? Thiên đàng hay hoả ngục?

Có lẽ bạn nói, “tôi không tin có hoả ngục”, nhưng bạn ơi, hai phút trong hoả ngục giữa những khóc lóc, nghiến răng, rên siết sẽ làm bạn thay đổi ý kiến, lúc đó bạn cũng sẽ nhận biết như những người ở trong hoả ngục rằng Kinh Thánh là lời Đức Chúa Trời, rằng bạn là một tội nhân và Chúa Giê-su Christ đã chết để chuộc tội cho bạn nếu bạn đã tin Ngài và đã tiếp nhận Ngài như Cứu Chúa của riêng bạn, khi ấy bạn sẽ khóc lóc, rên siết, nghiến răng và gào thét trong tuyệt vọng, “Tôi thật điên rồ!” đã quá trễ! Quá trễ! Quá trễ!.

Không còn người vô tín trong hoả ngục nhưng trong đó chỉ có những người tin Chúa quá trễ. Tất cả những linh hồn trong hoả ngục sẽ nói cho mọi người, bạn cũng như tôi, rằng nếu có thể trở lại cuộc sống trần gian họ sẽ có cơ hội để kêu lên, “Chúa ơi! Xin tha tội cho con”. Nếu chúng ta vào trong trũng tối tăm chết chóc với tội lỗi của mình mà chưa ăn năn thì thật là quá trễ. Có lẽ bạn không có được một người mẹ và một người chị cầu thay cho mình đến lúc bạn chết.

“Ta Đã Kêu Gọi Nhưng Con Từ Chối”

Quá nhiều lần tôi đã ngồi trên các ghế của phòng trà. Chúa đã gọi tận đáy lòng tôi qua lời Ngài trong Châm Ngôn 1:24, “Ta đã gọi con nhưng con khước từ”. Tôi đã sống trong buồn tủi đến 40 năm trong tình trạng luôn xa lánh Đức Chúa Trời, đắm chìm trong hút sách, nghiện ngập, rượu chè. Đức Chúa Trời đã cho tôi

gãy cổ để tôi vào cõi chết 4 phút, đưa tôi vào hoả ngục và làm cho tôi được sống lại, nhờ đó tôi đã ăn năn đầu phục Ngài hoàn toàn.

Đừng Chốn Chạy Đức Chúa Trời Nữa!

Hãy dừng lại, đừng chạy trốn Chúa nữa bạn ạ! Có lẽ bạn cũng biết Ngài như tôi biết Ngài là Chúa và Cứu Chúa của mình. Nhưng nếu bạn cứ tiếp tục hành động nghịch lại ý muốn Chúa, bạn sẽ lún sâu hơn vào sự thịnh nộ của Chúa, trong trũng tối tăm của sự chết sẽ làm quan án xét xử bạn. Đức Chúa Trời sẽ là Chúa thanh nộ nếu bạn gặp Ngài trong ngày phán xét. Bạn sẽ phải đối diện với sự thật mà bạn vô cùng khiếp sợ và bạn sẽ biết có một hoả ngục với hỏa lửa và đau đớn.

Đừng liều mình vào hoả ngục. Chúa không dựng nên bạn để bạn vào đó đâu. Chúa đã dựng nên thiên đàng cho bạn và hoả ngục cho ma quỷ cùng các sứ giả của nó. Bạn có thể nói rằng, “Những chuyện về hoả ngục này xưa rồi, những người thông minh không tin vào những chuyện tầm phào bịa đặt ấy nữa”.

Nhưng bạn ơi, bạn không thể chốn tránh cái chết, thần chết đã đòi bạn đến và bạn không thể chống cự lại, lúc đó đã quá trễ cho bạn. Khốn nạn, khốn nạn, khốn nạn cho bạn nếu bạn từ chối chương trình cứu rỗi mà Chúa dành cho bạn! Chúa là Đức Chúa Trời thanh nộ nhưng Ngài cũng là Đức Chúa Trời của tình yêu

tuyệt vời nữa và thật khốn nạn cho ai rơi vào sự thạnh nộ của Ngài.

Sẽ Đến Đâu Trong Cõi Đời Đời?

Bạn sẽ đến đâu trong cõi đời đời? Thiên đàng vinh hiển hay hoả ngục đầy lửa thiêu và đau đớn? Nếu bạn không ăn năn tội lỗi và không tin cậy Chúa Giê-su là Chúa và Cứu Chúa của bạn thì bạn chắc chắn sẽ vào hoả ngục. Nếu bạn có vào hoả ngục là vì chính bạn đã lựa chọn điều ấy. Chúa Giê-su đã mở một con đường cứu rỗi cho bạn và tôi, vì Ngài đã đổ huyết quý báu Ngài ra cho chúng ta.

Bạn có thể lìa bỏ tất cả tội lỗi của mình và thiên đàng sẽ là nơi an nghỉ đời đời của bạn. Hãy tiếp nhận Chúa Giê-su vào cuộc đời mình. Ngài sẽ chữa lành những tấm lòng tan vỡ, giải thoát bạn khỏi cần sa, rượu chè, bệnh tật và tội lỗi. Nếu Chúa đã cứu tôi, Ngài cũng sẽ giải thoát cho bạn nữa.

Bạn thân mến, tôi là một nhân chứng sống, có một hoả ngục. Tôi đã vào đó và đã ở đó. Tôi đã kêu la, gào thét, rên siết, nghiến răng, van nài Chúa đừng để天堂 chết đưa tôi vào hoả ngục. Đường rộng dẫn đến hoả ngục và sự hư mất, nhưng đường hẹp dẫn đến sự sống đời đời (Mathi 7:13). Ngày hôm nay bạn hãy chọn lựa cuộc sống với Chúa, tiếp nhận Ngài vào lòng. Ngày mai có thể sẽ quá trễ cho bạn.

Tôi nài xin bạn hãy tiếp nhận Chúa vào lòng ngay bây giờ. Hãy lặp lại lời cầu nguyện này với tôi:

“Chúa Giê-su ơi, xin tha tội cho con, rửa sạch con trong huyết quí báu của Ngài ngay bây giờ. Con quyết định sẽ sống cho Ngài cuộc đời còn lại của con. Con vâng theo tiếng Chúa gọi và chọn lựa ý muốn Ngài cho đời sống con. Cảm ơn Chúa Giê-su vì Ngài đã yêu con và đã tha tất cả mọi tội lỗi của con. Amen”.

Chúa Giê-su yêu bạn và tôi cũng yêu bạn.

Aline Baxley

Từ khi bị tai nạn và kinh nghiệm sự biến cải trong đời sống vào năm 1974. bà Aline Baxley đã dâng trọn thì giờ để hầu việc Chúa và làm chứng tại nhiều nước trên thế giới.

Nếu bài làm chứng này đã thay đổi cuộc đời của bạn, xin viết thư chia sẻ điều đó cho chúng tôi theo địa chỉ: emmanuen2002@hotmail.com